

บทที่ 5

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยจะถูกแบ่งออกเป็น 5 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักลงทุน

จะประกอบไปด้วย 6 ข้อด้วยกัน ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

ส่วนที่ 2 ลักษณะการลงทุนและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์

ประกอบด้วยคำถาม 9 ข้อด้วยกัน ซึ่งจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือส่วนที่เป็นลักษณะการลงทุน และส่วนที่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

ประกอบไปด้วยคำถาม 6 ข้อด้วยกันเพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักลงทุนที่ใช้บริการ Internet Trading

ส่วนที่ 4 ข้อมูลการใช้และปัจจัยที่เลือกใช้ Internet Trading

ประกอบไปด้วยคำถาม 6 ข้อด้วยกันโดยจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ข้อมูลการใช้บริการ Internet Trading ระดับความสำคัญของปัจจัยที่เลือกใช้ Internet Trading และข้อเสนอแนะซึ่งในส่วนนี้จะเป็นคำถามแบบเปิด

ส่วนที่ 5 ปัจจัยด้านอายุ การศึกษาและรายได้ ที่มีผลต่อการเลือกใช้ Internet Trading

จากปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุน ประกอบด้วยทั้งสิ้น 6 ปัจจัย ผู้จัดทำได้เลือกปัจจัยในการทำการวิเคราะห์ทั้งสิ้น 3 ปัจจัยด้วยกัน ซึ่งคาดว่าจะมีผลต่อความคิดเห็นด้านต่างๆ ได้แก่ อายุ การศึกษา และรายได้ โดยทำการวิเคราะห์ผลของปัจจัยเหล่านี้ ที่มีต่อความคิดเห็นด้านระดับความสำคัญของปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเลือกใช้ Internet Trading

ส่วนที่ 1
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักลงทุน

ตารางที่ 5.1

สรุปข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

	สรุปข้อมูลจากการวิเคราะห์		
	ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	143	71.5
	หญิง	57	28.5
อายุ	25 – 35 ปี	114	57
	36 – 45 ปี	34	17
	อื่นๆ	52	26
สถานภาพสมรส	โสด	122	61
	สมรส	69	34.5
	หย่า/หม้าย	9	4.5
ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี	112	56
	สูงกว่าปริญญาตรี	76	38
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	12	6
อาชีพ	พนักงานบริษัทเอกชน	101	50.5
	เจ้าของกิจการ	53	26.5
	อื่นๆ	46	23
รายได้	25,000 – 50,000 บาท	86	43
	ต่ำกว่า 25,000 บาท	45	22.5
	อื่นๆ	69	34.5

จากการที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการออกแบบสอบถามไปจำนวน 200 ชุด ผลปรากฏว่า นักลงทุนที่ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชายจำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 71.50 และเป็นเพศหญิงจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 ซึ่งเป็นผลที่สอดคล้องกับบทความที่ว่าผู้หญิงมักมีความอนุรักษ์นิยมมากกว่าผู้ชาย¹ และกลัวการขาดทุนจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์มากกว่าผู้ชายร้อยละ 30 ทำให้ผลการสำรวจพบว่านักลงทุนส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชายมากกว่าเป็นจำนวนมาก

โดยนักลงทุนมีอายุอยู่ในช่วง 25-35 ปี มากที่สุด จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 57 รองลงมาคืออายุ 36 - 45 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 17 และนักลงทุนส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามมีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 56 รองลงมาคือระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 38

ในขณะที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักลงทุนพบว่า มีรายได้อยู่ในช่วง 25,000 - 50,000 บาท มากที่สุด จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 43 รองลงมาคือรายได้ ต่ำกว่า 25,000 บาท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 และในส่วนของสถานภาพสมรส พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่ยังโสด ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 122 คน คิดเป็นร้อยละ 61 รองลงมา สมรสแล้ว จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 ส่วนทางด้านอาชีพของนักลงทุนพบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 50.50 รองลงมาคืออาชีพเป็นเจ้าของกิจการ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50

จากการเก็บข้อมูลทำให้เราเข้าใจได้ว่า ข้อมูลส่วนบุคคลของนักลงทุนที่ซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านทางอินเทอร์เน็ตมีความสอดคล้องกันอย่างชัดเจน กล่าวคือ อายุของนักลงทุนส่วนใหญ่ไม่มากนัก ซึ่งถือได้ว่าเป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่ ที่มีการศึกษาค่อนข้างสูงคือระดับปริญญาตรีและสูงกว่า ถึงร้อยละ 94 ทำให้เป็นกลุ่มคนที่มีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีเป็นอย่างดี นอกจากนั้น การที่นักลงทุนส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนอายุน้อย ทำให้ส่วนใหญ่ยังคงทำงานในบริษัทเอกชน และมีสถานภาพโสด รวมทั้งรายได้ยังไม่มากนัก ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วง 25,000 - 50,000 บาท

¹ นิเวศน์ เหมวชิรวรากร, ผู้หญิงกับหุ้น(บทความในซีทีเทรดดอทคอม).2549.

ส่วนที่ 2
ลักษณะการลงทุนและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์

2.1 การวิเคราะห์ลักษณะการลงทุน

ตารางที่ 5.2

แสดงข้อมูลลักษณะการลงทุนโดยรวมของกลุ่มตัวอย่าง

	สรุปข้อมูลการวิเคราะห์		
	ข้อมูลการลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
แหล่งที่มาของเงินทุน	เงินออมส่วนตัว	176	88
	เงินหมุนเวียนในกิจการส่วนตัว	17	8.5
	อื่นๆ	7	3.5
จำนวนเงินทุน	100,001 – 300,000 บาท	46	23
	1,000,001 – 3,000,000 บาท	45	22.5
	500,001 – 1,000,000 บาท	30	15
	อื่นๆ	79	39.5
ระยะเวลาที่เข้ามาลงทุน	1 – 3 ปี	102	51
	มากกว่า 6 ปี	39	19.5
	อื่นๆ	59	29.5
จำนวนบริษัทหลักทรัพย์ ที่ติดต่อเป็นประจำ	1 แห่ง	120	60
	2 แห่ง	59	29.5
	มากกว่า 2 แห่ง	21	10.5
ระยะเวลาถือครอง หลักทรัพย์	น้อยกว่า 3 เดือน	91	45.5
	3 – 12 เดือน	66	33
	อื่นๆ	43	21.5

จากตารางที่ 5.2 เป็นการวิเคราะห์ผลข้อมูลลักษณะที่เกี่ยวกับการลงทุนของนักลงทุนที่ซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตพบว่า แหล่งที่มาของเงินทุนของนักลงทุนจะมาจกเงินออมของตนเองมากที่สุด จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 88 รองลงมา มาจากเงินหมุนเวียนในกิจการส่วนตัว จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับอาชีพของนักลงทุนส่วนใหญ่ที่ทำงานอยู่ในบริษัทเอกชน ทำให้เงินทุนมาจากการเก็บออมส่วนตัว

ในส่วนขอระยะเวลาที่เข้ามาลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่เข้ามาลงทุนในช่วงระยะเวลา 1-3 ปี จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 51 รองมาอยู่ในช่วงระยะเวลา มากกว่า 6 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 ส่วนระยะเวลา 4-6 ปี มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 ซึ่งเป็นผลมาจากการที่บริการ Internet Trading ในประเทศไทย เพิ่งเริ่มต้นให้บริการไม่นานนัก³ ทำให้นักลงทุนมีประสบการณ์ในการลงทุนอยู่ในระดับที่ไม่สูง

จำนวนเงินลงทุนในหลักทรัพย์ พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่จะใช้เงินลงทุนอยู่ในช่วง 100,001 – 300,000 บาท จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 23 รองลงมาคือเงินลงทุนที่อยู่ในช่วง 1,000,001 – 3,000,000 บาท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 และช่วงที่ 500,001 – 1,000,000 บาท มีอยู่จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15 ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าจำนวนเงินลงทุนมีการกระจายในแต่ละช่วงของเงินลงทุนที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากการที่การใช้ Internet Trading ในหลายโบรกเกอร์ไม่มีการจำกัดจำนวนเงินลงทุนขั้นต่ำ ซึ่งแตกต่างจากการซื้อขายผ่านรูปแบบอื่น ซึ่งต้องมีการแสดงเงินทุนในบัญชีธนาคารที่ค่อนข้างสูง

จำนวนบริษัทหลักทรัพย์ (Broker) ที่นักลงทุนติดต่ออยู่เป็นประจำ พบว่านักลงทุนติดต่อกับบริษัทหลักทรัพย์จำนวน 1 แห่ง มากที่สุด จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาติดต่อกับบริษัทหลักทรัพย์จำนวน 2 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 29.5 เป็นผลมาจากนักลงทุนผ่านอินเทอร์เน็ตในปัจจุบันอาจเริ่มมี Brand Royalty มากขึ้น และเชื่อว่า Internet Trading สามารถทำให้ได้รับบริการที่เทียบเท่ากับการมีบัญชีซื้อขายหลายบัญชี นอกจากนี้คาดว่านักลงทุนส่วนใหญ่มักจะไม่นิยมเปลี่ยนแปลงบริษัทหลักทรัพย์ที่ติดต่ออยู่เป็นประจำบ่อยครั้ง เนื่องจากการซื้อ

² จากผลการวิจัยในตารางที่ 5.1

³ Internet Trading ในประเทศไทยเริ่มใช้เมื่อปี พ.ศ. 2542

ขายหลักทรัพย์ผ่านอินเทอร์เน็ตยังมีรูปแบบการใช้งานเว็บเพจ และโปรแกรมต่างๆ ที่เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบริษัท ทำให้นักลงทุนมีต้นทุนในการเปลี่ยนแปลงบริษัทหลักทรัพย์สูงในแง่ของการต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจการใช้งานใหม่ เมื่อเปรียบเทียบกับการซื้อขายรูปแบบโทรศัพท์ที่เจ้าหน้าที่การตลาดทำการซื้อขายให้

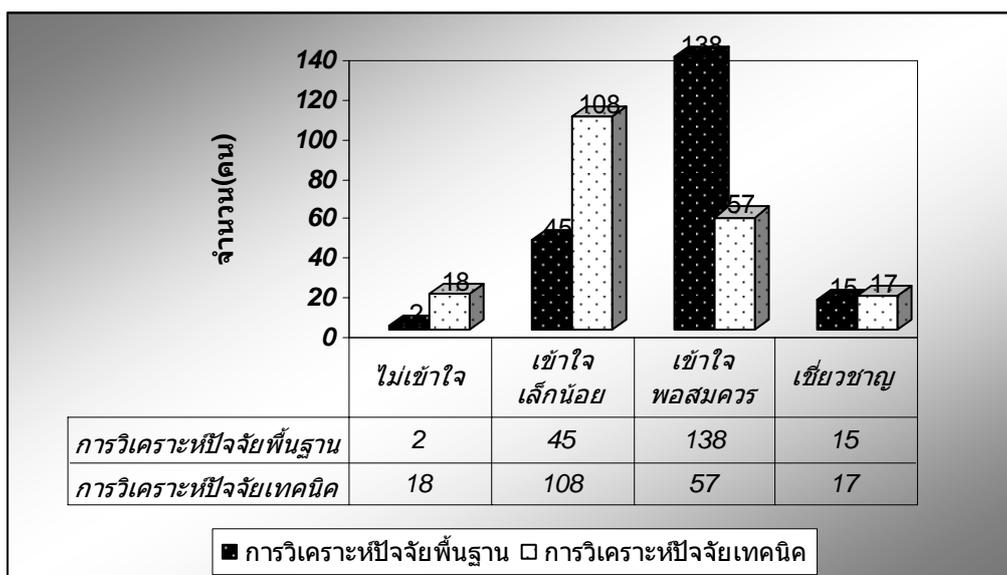
ด้านระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุน พบว่านักลงทุนถือครองหลักทรัพย์ น้อยกว่า 3 เดือน มากที่สุด มีจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมาเป็นนักลงทุนมีถือครองนานระหว่าง 3-12 เดือน จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 33 และนักลงทุนที่ถือครองหลักทรัพย์เป็นระยะเวลานานมากกว่า 12 เดือน มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 19 จากการสำรวจทำให้พบว่านักลงทุนที่ใช้ Internet Trading มีลักษณะการลงทุนประเภทระยะสั้นถึงปานกลาง มากกว่าจะถือหลักทรัพย์เพื่อการลงทุนระยะยาว ซึ่งใกล้เคียงกับผลการงานวิจัยในอดีต เรื่องการศึกษาพฤติกรรมนักลงทุนรายย่อยที่มีผลต่อตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย⁴ ทำให้สามารถเข้าใจได้ว่านักลงทุนที่ซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตไม่มีพฤติกรรมการถือครองหลักทรัพย์ที่แตกต่างจากกลุ่มนักลงทุนรายย่อยในตลาดแต่อย่างใด

⁴ ไพบูลย์ ทรงเกียรติศักดิ์. "พฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยที่มีต่อตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย" สารนิพนธ์เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.

2.2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์

ภาพที่ 5.1

ความเข้าใจในทฤษฎีการวิเคราะห์หลักทรัพย์

จากภาพที่ 5.1 พบว่าความเข้าใจในหลักการหรือทฤษฎีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน และทฤษฎีการวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านเทคนิคนั้น ยังมีผู้เชี่ยวชาญทั้งสองด้านนี้อยู่ค่อนข้างน้อย นักลงทุนส่วนใหญ่จะเข้าใจหลักการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานระดับพอสมควร จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 69 รองลงมาเข้าใจบ้างเล็กน้อย มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 ในขณะที่ความเข้าใจในหลักการหรือทฤษฎีการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค พบว่านักลงทุนที่ตอบแบบสอบถาม เข้ามาส่วนใหญ่มีความเข้าใจบ้างเล็กน้อย จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 54 รองลงมาคือ เข้าใจพอสมควร มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5 ถือได้ว่า ระดับความเข้าใจโดยรวมของทั้งสองทฤษฎีอยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจ เมื่อเปรียบเทียบกับผลงานวิจัยในอดีตตามที่ได้อ้างอิงก่อนหน้านี้ ในบทที่ 2 เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งอาจเป็นผลมาจากนักลงทุนที่ใช้ Internet Trading จำเป็นต้องมีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีในระดับหนึ่ง และระดับการศึกษาที่สูงขึ้นจึงทำให้มีความเข้าใจในการวิเคราะห์ทั้ง 2 ทฤษฎีได้ดีกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักลงทุนรายย่อยรวมทั้งตลาด

อย่างไรก็ตาม จากผลการสำรวจยังทำให้เราสามารถเปรียบเทียบระดับความเข้าใจในการวิเคราะห์ทั้ง 2 ทฤษฎีได้เป็นอย่างดี กล่าวคือ จากภาพที่ 5.1 ทำให้เราทราบว่า นักลงทุนรายย่อยที่ใช้ Internet Trading นั้น มีความเข้าใจในทฤษฎีการวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านพื้นฐานมากกว่าทฤษฎีการวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านเทคนิคอยู่พอสมควร นักลงทุนที่เข้าใจในระดับพอสมควรของทฤษฎีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน มีจำนวน 138 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 69 แต่ทฤษฎีการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคมีเพียง 57 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 28.5 สาเหตุสำคัญน่าจะมาจากการที่ปัจจัยพื้นฐานเป็นความรู้ที่สามารถศึกษาได้จากการเรียนในหลักสูตรในมหาวิทยาลัย ซึ่งกลุ่มนักลงทุนมีระดับการศึกษาที่สูงอยู่แล้วจึงสามารถเข้าใจทฤษฎีดังกล่าวได้ดี ในขณะที่ทฤษฎีการวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านเทคนิคนั้น เป็นความรู้เฉพาะทางที่ไม่มีอยู่ในหลักสูตรการเรียนโดยตรง นักลงทุนต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเอง และที่สำคัญการใช้ข้อมูลวิเคราะห์ยังต้องมีโปรแกรมสำเร็จรูป และค่าใช้จ่ายในการเรียกใช้ข้อมูล ทำให้นักลงทุนมีความรู้ทางด้านนี้ยังมีอยู่ในวงจำกัด

ตารางที่ 5.3

แสดงระดับการใช้การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางด้านเทคนิค

	ระดับการใช้งาน	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย
การวิเคราะห์เศรษฐกิจ	ปานกลาง	115	57.5	2.88
	น้อย	53	26.5	
	มาก	31	15.5	
	ไม่ใช้เลย	1	0.5	
การวิเคราะห์อุตสาหกรรม	ปานกลาง	121	60.5	2.78
	น้อย	56	28	
	มาก	19	9.5	
	ไม่ใช้เลย	4	2	
การวิเคราะห์บริษัท	มาก	95	47.5	3.37
	ปานกลาง	84	42	
	น้อย	21	10.5	
	ไม่ใช้เลย	0	0	
การวิเคราะห์ทางเทคนิค	ไม่ใช้เลย	66	33	2.16
	น้อย	65	32.5	
	ปานกลาง	40	20	
	มาก	29	14.5	

ในส่วนนี้จะเป็นการวิเคราะห์ถึงการใช้งานการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและทางเทคนิค โดยที่จากทฤษฎีการวิเคราะห์ปัจจัยทางพื้นฐานที่ผู้วิจัยได้กล่าวถึงไปแล้วในบทที่ 2 จะใช้การวิเคราะห์แบ่งเป็น 3 ส่วนด้วยกัน คือการวิเคราะห์เศรษฐกิจ การวิเคราะห์อุตสาหกรรม และการวิเคราะห์บริษัท ซึ่งผลการสำรวจทำให้เราทราบว่า การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจ นักลงทุนส่วนใหญ่ใช้เครื่องมือนี้ในระดับพอสมควร โดยมีจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 รองลงมานักลงทุนใช้น้อย มีจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 ส่วนนักลงทุนที่ใช้เป็นหลัก มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5

ทางด้านการวิเคราะห์อุตสาหกรรม พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่ใช้เครื่องมือนี้ในระดับพอสมควร โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 121 คน คิดเป็นร้อยละ 60.5 รองลงมานักลงทุนใช้น้อย มีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 28 ส่วนนักลงทุนที่ใช้เป็นหลักมีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 และในส่วนของ การวิเคราะห์บริษัท พบว่าผลการสำรวจมีความแตกต่างจากการวิเคราะห์เศรษฐกิจ และการวิเคราะห์อุตสาหกรรม กล่าวคือ นักลงทุนส่วนใหญ่จะตอบระดับการใช้เป็นหลัก โดยมีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงมาได้แก่ระดับการใช้พอสมควร จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 42 ส่วนนักลงทุนที่ใช้น้อยมีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5

ด้านการใช้เครื่องมือการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคเช่น Moving Average, RSI, Volume, Stochastic และอื่นๆ พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่ไม่ใช้เครื่องมือการวิเคราะห์เหล่านี้เลย มีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 33 รองลงมาคือใช้น้อย จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 และใช้พอสมควร จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 20 โดยที่มีนักลงทุนที่ใช้เครื่องมือเหล่านี้เป็นหลัก จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5

เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบระหว่างระดับการใช้งานของการวิเคราะห์ต่างๆ ผู้วิจัยได้ทำการวัดค่าเฉลี่ยของการใช้การวิเคราะห์ในแต่ละประเภท ทำให้พบว่านักลงทุนที่ซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านทางระบบอินเตอร์เน็ตส่วนมากจะนิยมใช้การวิเคราะห์ตัวบริษัทเป็นหลัก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 รองลงมาได้แก่ การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ และการวิเคราะห์อุตสาหกรรม ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 และ 2.78 ตามลำดับ ส่วนการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคได้รับความนิยมจากนักลงทุนน้อยที่สุดคือ 2.16 เท่านั้น

ซึ่งผลการสำรวจดังกล่าว อาจสรุปได้ว่า นักลงทุนจะใช้การวิเคราะห์บริษัทเป็นหลัก เพราะเป็นการวิเคราะห์ที่มีลักษณะที่ใกล้เคียงกับตัวหุ้นที่จะซื้อมากที่สุด ทำให้เชื่อว่าจะมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนจากการลงทุน และมีโอกาสผิดพลาดในการตัดสินใจน้อยที่สุด แต่เป็นที่น่าสังเกตคือ แม้ว่านักลงทุนส่วนใหญ่จะมีความรู้ทางด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิคอยู่พอสมควรก็ตาม แต่มีการนำเครื่องมือเหล่านี้มาใช้ในการวิเคราะห์การลงทุนมีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น อาจเกิดจากการที่การวิเคราะห์ทางด้านนี้ ต้องใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และฐานข้อมูลก็ต้องซื้อจากเจ้าของโปรแกรม ในขณะที่บริการทางด้านนี้จากบริษัทหลักทรัพย์ยังมีอยู่น้อยมาก และส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลการวิเคราะห์ทางเทคนิคแบบพื้นฐาน

ตารางที่ 5.4

แสดงการจัดลำดับระดับความสำคัญของปัจจัยอื่นๆ ในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์

ปัจจัยที่มีผลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. การเปลี่ยนแปลงการเมืองในประเทศ	3.43	0.68
2. ข้อมูลตัวเลขทางเศรษฐกิจต่างๆ	3.28	0.65
3. ข่าวสารจากทีวี หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต	3.1	0.81
4. ปริมาณการซื้อขายจากต่างประเทศ	2.96	0.86
5. คำแนะนำจากเพื่อน	2.68	0.98
6. การเปลี่ยนแปลง Fed Fund Rate	2.55	0.8
7. การเปลี่ยนแปลงการเมืองต่างประเทศ	2.52	0.74
8. คำแนะนำจากนักวิเคราะห์	2.45	0.82
9. ดัชนีหลักทรัพย์ต่างประเทศ	2.36	0.86
10. ปริมาณการซื้อขายของกองทุนรวม	2.32	0.82
11. อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ	2.19	0.87
12. คำแนะนำจากเจ้าหน้าที่การตลาด	2.12	0.91
13. ข่าวสารในห้วงคำ	1.89	1.01
14. ข่าวลือในตลาด	1.75	0.91

ในส่วนปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน ผลการสำรวจพบว่า นักลงทุนมีการให้ความสำคัญกับปัจจัยต่างๆ แตกต่างกันไป โดยที่ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงการเมืองภายในประเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 รองลงมา ได้แก่ ข้อมูลตัวเลขทางเศรษฐกิจต่างๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ที่วีอินเตอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.1 และปัจจัยอื่นๆ ตามลำดับ

จากผลการวิจัย ที่พบว่าปัจจัยทางด้านการเมืองในประเทศคือปัจจัยที่นักลงทุนให้ความสำคัญมากที่สุดใน การตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์นั้น อาจเป็นผลมาจากการที่ ช่วงเวลาที่ทำการเก็บข้อมูลของงานวิจัยนี้ เป็นช่วงที่สถานการณ์การเมืองในประเทศมีความคลุมเครือสูงมาก และได้ส่งผลกระทบต่อดัชนีตลาดหลักทรัพย์ อย่างมาก ทำให้นักลงทุนในช่วงเวลานี้เลือกที่จะให้น้ำหนัก ความสำคัญกับปัจจัยนี้มากที่สุด ในการตัดสินใจเลือกซื้อขายหุ้น ในขณะเดียวกัน ปัจจัยทางด้านตัวเลขทางเศรษฐกิจ และข่าวสารจากสื่อต่างๆ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญรองลงมานั้น เป็นผลมาจาก ปัจจุบันนี้ ภาวะราคาน้ำมัน และเศรษฐกิจโลกทรุดตัว ส่งผลกระทบต่อตัวเลขทางเศรษฐกิจและเงินเฟ้อเป็นอย่างมาก ทำให้ส่งผลกระทบต่อตลาดหลักทรัพย์ อยู่ในเวลานี้เช่นเดียวกัน

แต่เป็นที่น่าสังเกตคือ ปัจจัยหลายๆ ปัจจัย ไม่ได้ได้รับความสนใจจากนักลงทุนมากเท่าที่ควร อาทิเช่น ข่าวสารในห้วงคำ และข่าวลือในตลาด เป็นต้น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญเพียง 1.885 และ 1.75 ตามลำดับ โดยที่ทั้ง 2 ปัจจัยดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นปัจจัยข่าวสารที่ขาดการกลั่นกรอง และไม่เป็นทางการ แสดงให้เห็นว่า นักลงทุนที่ใช้ Internet Trading ไม่ได้ให้ความสำคัญกับข่าวสารประเภทดังกล่าวมากนัก อาจจะเป็นเพราะ นักลงทุนไม่จำเป็นต้องไปนั่งสังขยาที่ห้องค้าแล้ว และการใช้อินเตอร์เน็ตในปัจจุบัน ช่วยให้นักลงทุนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่ต้องการและเป็นทางการ ได้อย่างรวดเร็ว

ส่วนที่ 3
พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักลงทุน

ตารางที่ 5.5

แสดงลักษณะพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่าง

	ข้อมูลพฤติกรรม	จำนวน	ร้อยละ
สถานที่ที่นิยมใช้อินเทอร์เน็ต	บ้าน	100	50
	ที่ทำงาน	97	48.5
	อื่นๆ	3	1.5
ความถี่การใช้อินเทอร์เน็ต	มากกว่า 5 ครั้งต่อสัปดาห์	166	83
	3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์	25	12.5
	1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์	9	4.5
ระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน	มากกว่า 4 ชั่วโมง	82	41
	1 – 2 ชั่วโมง	76	38
	3 – 4 ชั่วโมง	28	14
	น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	14	7
ระยะเวลาที่เคยใช้ Internet Trading	1 – 2 ปี	86	43
	3 – 4 ปี	57	28.5
	น้อยกว่า 1 ปี	31	15.5
	มากกว่า 4 ปี	26	13

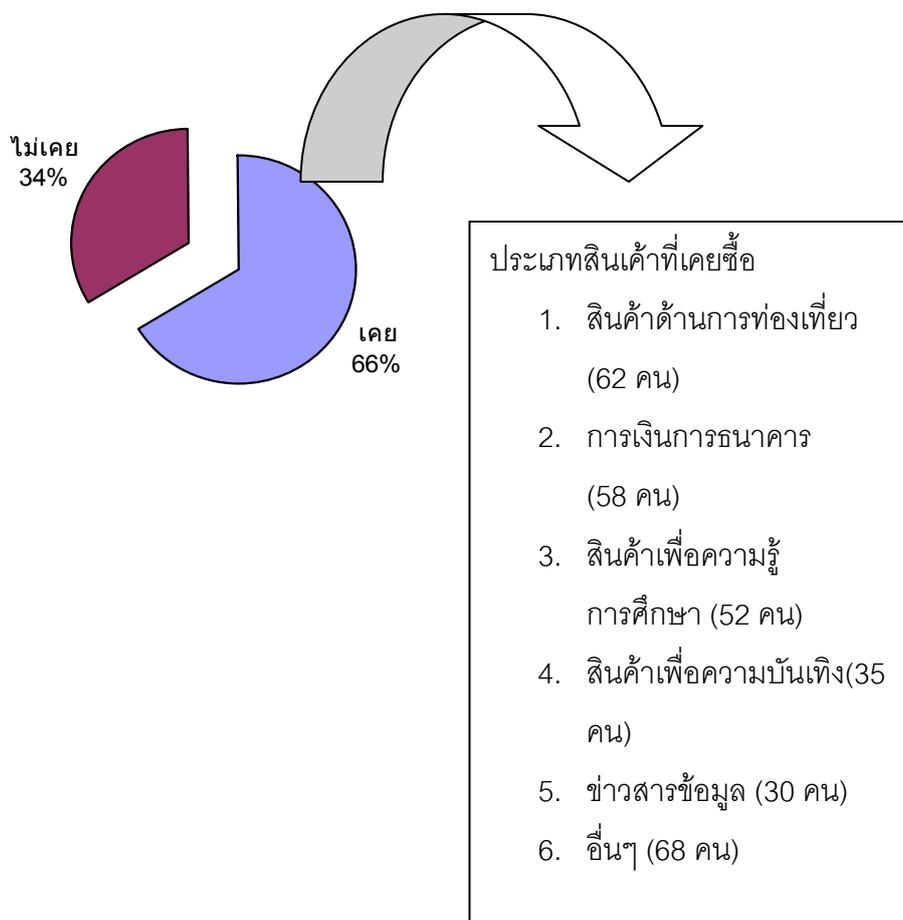
นักลงทุนส่วนใหญ่จะนิยมใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 100 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และมีการเล่นที่ทำงานจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5 ในส่วนของความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ของนักลงทุนพบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่มีการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า 5 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 83 รองลงมาคือ 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 และระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันของนักลงทุน พบว่าส่วนใหญ่จะใช้มากกว่า 4 ชั่วโมงต่อวัน จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 41 รองลงมาคือจะใช้ 1-2 ชั่วโมง จำนวน

ทั้งสิ้น 76 คน คิดเป็นร้อยละ 38 จากผลการสำรวจทำให้ทราบว่านักลงทุนที่ซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านอินเทอร์เน็ต มีการใช้ Internet ค่อนข้างบ่อย และใช้เวลาอยู่ในระบบนาน

นอกจากนั้น นักลงทุนที่ใช้บริการ Internet trading ส่วนใหญ่จะเคยใช้บริการมาแล้ว อยู่ระหว่าง 1-2 ปี ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 86 คน คิดเป็นร้อยละ 43 โดยรองลงมาคือระยะเวลา 3-4 ปี มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5 และน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 ซึ่งเป็นตัวเลขที่เป็นไปตามความน่าจะเป็นของการใช้ Internet Trading เนื่องจากบริการรูปแบบนี้ เกิดขึ้น ประมาณ 7 ปีที่ผ่านมา และเพิ่งจะได้รับความนิยมอย่างมาก ในช่วง 1-3 ปีที่ผ่านมา

ภาพที่ 5.2

แสดงพฤติกรรมเคยซื้อสินค้าผ่านอินเทอร์เน็ตและประเภทสินค้าที่เคยซื้อ

จากการสำรวจนักลงทุนที่เคยมีประสบการณ์การซื้อขายสินค้าผ่านอินเทอร์เน็ต พบว่านัก
ลงทุนที่เคยซื้อสินค้าผ่านอินเทอร์เน็ตมีจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 66 และไม่เคยซื้อ มีจำนวน
ทั้งสิ้น 68 คน คิดเป็นร้อยละ 34 โดยที่สินค้าส่วนใหญ่จะเป็นบริการด้านการท่องเที่ยว ซึ่งมีจำนวน
ทั้งสิ้น 62 คน รองลงมาคือสินค้าด้านการเงิน การธนาคาร จำนวน 58 คน และสินค้าเพื่อความรู้
และการศึกษา จำนวน 52 คน

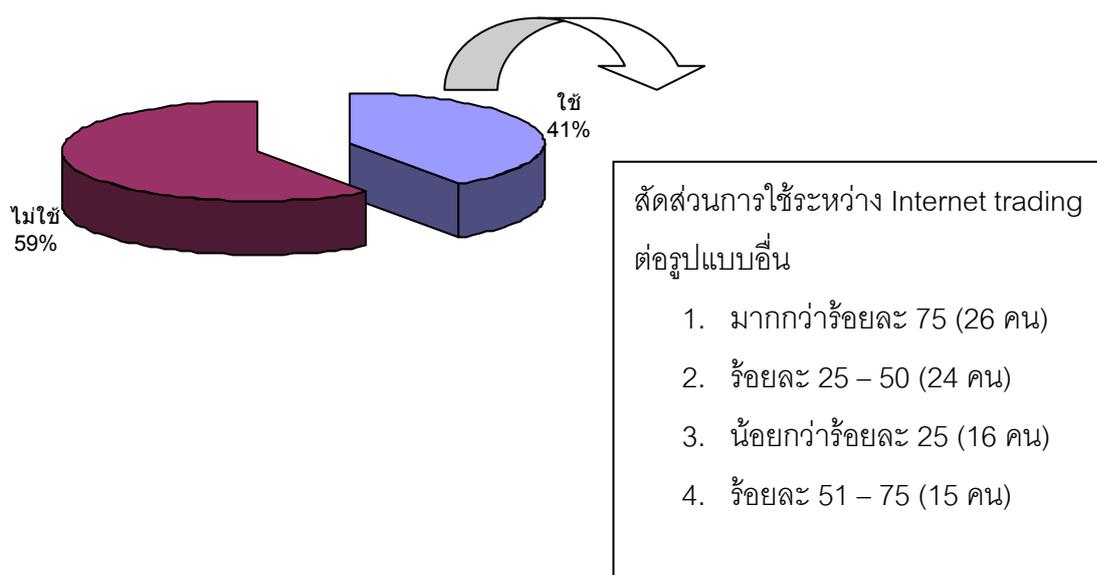
จากผลการวิจัยทำให้เราทราบว่านักลงทุนที่ซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต
นั้น ค่อนข้างมีความมั่นใจในการซื้อขายสินค้าผ่านอินเทอร์เน็ตอย่างมาก โดยมีสัดส่วนถึงร้อยละ
66 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มที่ใช้ Internet Trading ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีนั้น มี
ความเข้าใจและเชื่อมั่นในระบบอินเทอร์เน็ตเป็นอย่างดี

ส่วนที่ 4

ข้อมูลการใช้และปัจจัยที่เลือกใช้ Internet Trading

ภาพที่ 5.3

แสดงการใช้งานการซื้อขายหลักทรัพย์รูปแบบอื่น

จากการสำรวจพบว่า นักลงทุนที่ใช้บริการ Internet Trading ในปัจจุบันส่วนใหญ่ไม่มีการใช้การส่งคำสั่งซื้อขายรูปแบบอื่นควบคู่กัน โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 119 คน คิดเป็นร้อยละ 59.5 ในขณะที่นักลงทุนที่ใช้บริการการส่งคำสั่งซื้อขายรูปแบบอื่นควบคู่ไปด้วยมีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 ข้อมูลตรงนี้ อาจแสดงให้เห็นได้ว่าการใช้ Internet Trading ในทุกวันนี้เริ่มที่จะทดแทนการใช้บริการซื้อขายหุ้นรูปแบบอื่นได้สมบูรณ์มากขึ้น นักลงทุนมีความเชื่อมั่นในการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ในขณะที่นักลงทุนที่ใช้บริการส่งคำสั่งซื้อขายรูปแบบอื่นควบคู่กับ Internet Trading ไปด้วยนั้น มีสัดส่วนการใช้ Internet Trading ต่อการใช้รูปแบบอื่นมากกว่า ร้อยละ 75 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 32.10 รองลงมาได้แก่ สัดส่วนร้อยละ 25-50 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 29.63 และสัดส่วนที่น้อยกว่า ร้อยละ 25 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 19.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.6

แสดงระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้ Internet Trading

ปัจจัยที่เลือกใช้ Internet Trading	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ความสามารถซื้อขายได้ด้วยตนเอง	3.93	0.26
2. ความรวดเร็วและถูกต้องของโปรแกรม	3.74	0.5
3. ความสามารถซื้อขายได้ทุกที่ทุกเวลา	3.68	0.51
4. ประสิทธิภาพของเครือข่ายสื่อสาร	3.53	0.57
5. อัตราค่านายหน้าซื้อขาย	3.48	0.63
6. ความรวดเร็วในการเข้าเว็บเพจ	3.46	0.57
7. รูปแบบเว็บเพจง่ายต่อการใช้งาน	3.4	0.58
8. ชื่อเสียงของบริษัทหลักทรัพย์	3.25	0.69
9. ความสะดวกในการเปิดบัญชี	3.25	0.68
10. ขั้นตอนและระยะเวลาการทำธุรกรรม	3.19	0.66
11. ความรวดเร็วและถูกต้องของบทวิเคราะห์	3.07	0.91
12. ความรวดเร็วของบริการฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์	2.99	0.82
13. อัตราดอกเบี้ยสำหรับเงินสดในพอร์ต	2.72	0.94
14. การจัดสรรหุ้นใหม่ให้กับลูกค้า	2.45	1.01
15. การจัดอบรมสัมมนาให้ลูกค้า	2.21	0.94
16. สถานที่ตั้งของบริษัทหลักทรัพย์	2.15	0.9
17. การส่งเสริมการขายของบริษัทหลักทรัพย์	1.95	0.94

ในส่วนของปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเลือกใช้ Internet Trading พบว่านักลงทุนได้ให้น้ำหนักกับปัจจัยด้านความสามารถซื้อขายได้ด้วยตนเองมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.93 โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.26 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักลงทุนมีการให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านนี้สูงมากในทุกๆ คน การกระจายตัวของข้อมูลน้อยมาก รองลงมาได้แก่ปัจจัยด้านความรวดเร็วและถูกต้องของโปรแกรมที่ใช้ส่งคำสั่งซื้อขายหุ้น มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 3.74 นอกจากนั้น ปัจจัยด้านความสามารถในการซื้อขายได้ทุกที่ทุกเวลา และประสิทธิภาพของระบบสื่อสาร มีระดับการให้ความสำคัญรองลงมา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 และ 3.53 ตามลำดับ

จากผลการสำรวจดังกล่าว ทำให้เราเข้าใจได้ว่านักลงทุนที่ใช้ Internet Trading จะให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความสะดวกสบายในการซื้อขายมาก เพราะฉะนั้นนักลงทุนต่างก็ยอมรับในประสิทธิภาพของการใช้งานทางด้านอินเทอร์เน็ตว่าจะสามารถช่วยให้นักลงทุนมีความสะดวกสบายจากการทำธุรกรรมได้มากยิ่งขึ้น ปัจจัยตรงนี้จึงอาจกล่าวได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่ทำให้ให้นักลงทุนตัดสินใจเลือกใช้บริการ Internet Trading นอกจากนี้ความรวดเร็วและถูกต้องของการซื้อขายก็เป็นอีกปัจจัยสำคัญ เนื่องจากเป็นปัจจัยที่จะมีผลอย่างมากต่อการลงทุน และความปลอดภัยจากเงินลงทุนที่นักลงทุนต้องโอนเงินเข้าบัญชีบริษัทหลักทรัพย์ก่อนทำการซื้อขาย ในขณะที่ความรวดเร็วของโปรแกรมการซื้อขายก็จะมีส่วนช่วยให้นักลงทุนสามารถซื้อขายได้ทันเวลา และซื้อขายได้ในราคาที่ต้องการมากขึ้นนั่นเอง

แต่เป็นที่น่าสังเกตคือการส่งเสริมการขายของบริษัทหลักทรัพย์ ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการของนักลงทุนเท่าที่ควร โดยมีค่าเฉลี่ยเพียง 1.95 รวมทั้งปัจจัยทางด้านสิทธิประโยชน์ต่างๆ ได้แก่ การจัดสรรหุ้นใหม่ให้กับลูกค้า และอัตราดอกเบี้ยสำหรับเงินสดในพอร์ต ยกเว้นเพียงอัตราค่านายหน้าที่ถูกกว่าการซื้อขายผ่านเจ้าหน้าที่การตลาด แสดงให้เห็นว่า นักลงทุนไม่ได้ให้ความสำคัญกับการโฆษณาหรือการส่งเสริมการขาย รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต่างๆ แต่อย่างใด นอกจากนั้นยังมีการตอบข้อมูลที่ค่อนข้างแตกต่างกันไปในแต่ละคน ซึ่งดูได้จากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่มีค่าค่อนข้างสูง เหตุผลสำคัญน่าจะมาจากพฤติกรรมการลงทุนที่แตกต่างกันไป นักลงทุนหลายคน ไม่ได้สนใจกับสิทธิประโยชน์ใดๆ เพราะคิดว่าเป็นมูลค่าที่ค่อนข้างน้อยมาก เมื่อเทียบกับผลตอบแทนหรือผลเสียหายจากการลงทุน จึงเลือกให้ความสำคัญกับความถูกต้องและรวดเร็วของโปรแกรมที่ใช้ซื้อขายมากกว่า เพราะปัจจัยนี้จะมีผลโดยตรงกับการลงทุนมากกว่า ในขณะที่เดียวกันนักลงทุนบางคน ก็อาจให้ความสำคัญกับปัจจัยเหล่านี้ ถ้าคิดว่าเป็นค่าเสียโอกาสอย่างหนึ่งจากการเอาเงินไปฝากไว้ในบัญชีบริษัทหลักทรัพย์ ทำให้การให้ระดับความสำคัญของปัจจัยในกลุ่มนี้ค่อนข้างมีความแตกต่างกันไป

ส่วนที่ 5

ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อปัจจัยที่เลือกใช้ Internet Trading

ก. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัจจัยที่เลือกใช้ Internet Trading

ตารางที่ 5.7

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัจจัยที่เลือกใช้ Internet Trading

ปัจจัยที่เลือกใช้ Internet Trading	ค่าเฉลี่ย	P-value
1. ความสามารถซื้อขายได้ด้วยตนเอง	3.93	0.12790
2. ความรวดเร็วและถูกต้องของโปรแกรม	3.74	0.09268
3. ความสามารถซื้อขายได้ทุกที่ทุกเวลา	3.68	0.05470
4. ประสิทธิภาพของเครือข่ายสื่อสาร	3.53	0.13116
5. อัตราค่านายหน้าซื้อขาย	3.48	0.26436
6. ความรวดเร็วในการเข้าเว็บเพจ	3.46	0.04622
7. รูปแบบเว็บเพจง่ายต่อการใช้งาน	3.4	0.29443
8. ชื่อเสียงของบริษัทหลักทรัพย์	3.25	0.15530
9. ความสะดวกในการเปิดบัญชี	3.25	0.00731
10. ขั้นตอนและระยะเวลาการทำธุรกรรม	3.19	0.00009
11. ความรวดเร็วและถูกต้องของบทวิเคราะห์	3.07	0.07489
12. ความรวดเร็วของบริการฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์	2.99	0.35948
13. อัตราดอกเบี้ยสำหรับเงินสดในพอร์ต	2.72	0.39554
14. การจัดสรรหุ้นใหม่ให้กับลูกค้า	2.45	0.08659
15. การจัดอบรมสัมมนาให้ลูกค้า	2.21	0.07953
16. สถานที่ตั้งของบริษัทหลักทรัพย์	2.15	0.00137
17. การส่งเสริมการขายของบริษัทหลักทรัพย์	1.95	0.07293

* ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอายุ

กล่าวโดยสรุป

ปัจจัยที่นักลงทุนใช้ในการตัดสินใจเลือกใช้ Internet Trading ที่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุนั้น จากการทดสอบด้วยค่าสถิติไคร้แอสควร์ แล้วนำค่า P-value มาเปรียบเทียบกับ α (ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05) ทำให้สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีค่า P-value น้อยกว่าค่า α ซึ่งหมายความว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอายุ จะประกอบไปด้วย 4 ปัจจัยด้วยกัน คือ ปัจจัยด้านความเร็วในการเข้าเว็บไซต์ ปัจจัยด้านความสะดวกในการเปิดบัญชีซื้อขาย ปัจจัยด้านขั้นตอนและการทำธุรกรรมต่างๆ กับบริษัทหลักทรัพย์ และสุดท้ายคือปัจจัยด้านสถานที่ตั้งของบริษัทหลักทรัพย์

กล่าวได้ว่า ปัจจัยต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั้น ต่างก็เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสะดวกในการให้บริการแก่นักลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์ทั้งสิ้น โดยเฉพาะปัจจัยทางด้านความสะดวกในการเปิดบัญชี ขั้นตอนการทำธุรกรรม และสถานที่ตั้งของบริษัทหลักทรัพย์นั้น ต่างเป็นปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการสร้างผลตอบแทนจากการลงทุนโดยตรง ทำให้สามารถสรุปได้ว่า อายุของนักลงทุนจะมีผลต่อความต้องการบริการที่ดี และสะดวกจากบริษัทหลักทรัพย์ เหตุผลอาจจะเกิดจากการที่นักลงทุนที่มีช่วงอายุที่แตกต่างกัน จะมีความคาดหวังจากประสิทธิภาพจาก Internet Trading ที่แตกต่างกันไป โดยความคาดหวังจากประสิทธิภาพทางด้านการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านอินเทอร์เน็ตโดยตรง เช่น ความสามารถในการซื้อขายได้ด้วยตนเอง ประสิทธิภาพของเครือข่ายสื่อสาร ต่างเป็นปัจจัยที่นักลงทุนให้ความสำคัญในทุกวัย แต่ในขณะเดียวกันปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบริการด้านความสะดวกสบายจากบริษัทหลักทรัพย์นั้น มีความคาดหวังที่แตกต่างกันในแต่ละช่วงอายุ กล่าวคือนักลงทุนที่มีอายุอยู่ในวัยที่มีความสามารถทางเทคโนโลยีสูง อาจจะคาดหวังบริการในส่วนนี้ที่น้อยกว่าคนที่มีความสูงอายุน้อย ซึ่งเป็นกลุ่มที่ยังขาดความรู้ทางด้านเทคโนโลยี ซึ่งความรู้ทางด้านเทคโนโลยีนั้นจะสามารถช่วยให้นักลงทุนสามารถเข้าถึงบริการต่างๆ จากบริษัทหลักทรัพย์ได้อย่างทั่วถึงอยู่แล้ว

ข. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับปัจจัยที่เลือกใช้ Internet Trading

ตารางที่ 5.8

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับปัจจัยที่เลือกใช้ Internet Trading

ปัจจัยที่เลือกใช้ Internet Trading	ค่าเฉลี่ย	P-value
1. ความสามารถซื้อขายได้ด้วยตนเอง	3.93	0.60647
2. ความรวดเร็วและถูกต้องของโปรแกรม	3.74	0.00213
3. ความสามารถซื้อขายได้ทุกที่ทุกเวลา	3.68	0.85655
4. ประสิทธิภาพของเครือข่ายสื่อสาร	3.53	0.28785
5. อัตราค่านายหน้าซื้อขาย	3.48	0.40923
6. ความรวดเร็วในการเข้าเว็บเพจ	3.46	0.33497
7. รูปแบบเว็บเพจง่ายต่อการใช้งาน	3.4	0.00147
8. ชื่อเสียงของบริษัทหลักทรัพย์	3.25	0.41055
9. ความสะดวกในการเปิดบัญชี	3.25	0.07545
10. ขั้นตอนและระยะเวลาการทำธุรกรรม	3.19	0.06768
11. ความรวดเร็วและถูกต้องของบทวิเคราะห์	3.07	0.13860
12. ความรวดเร็วของบริการฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์	2.99	0.72636
13. อัตราดอกเบี้ยสำหรับเงินสดในพอร์ต	2.72	0.06875
14. การจัดสรรหุ้นใหม่ให้กับลูกค้า	2.45	0.29202
15. การจัดอบรมสัมมนาให้ลูกค้า	2.21	0.22045
16. สถานที่ตั้งของบริษัทหลักทรัพย์	2.15	0.12925
17. การส่งเสริมการขายของบริษัทหลักทรัพย์	1.95	0.11707

* ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษา

กล่าวโดยสรุป

จากการทดสอบทางสถิติไคร้สแควร์ ระหว่างปัจจัยด้านระดับการศึกษาและปัจจัยที่เลือกใช้ Internet Trading นั้น ทำให้พบว่ามีปัจจัยอยู่ 2 ปัจจัยด้วยกันที่มีค่า P-value น้อยกว่า α ซึ่งหมายความว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ปัจจัยด้านความถูกต้องและรวดเร็วของโปรแกรมการซื้อขายหลักทรัพย์ และปัจจัยด้านรูปแบบของเว็บไซต์ที่ง่ายต่อการใช้งาน

กล่าวได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษานั้นมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่นักลงทุนเลือกใช้ Internet Trading เพียงไม่กี่ปัจจัยเท่านั้น อาจจะพอสรุปได้ว่าลักษณะที่แตกต่างของระดับการศึกษาอาจไม่มีผลต่อการคาดหวังจากการเข้ามาใช้ Internet Trading อาจเป็นผลมาจากการที่บริษัทหลักทรัพย์หลายๆ แห่ง ได้มีการร่วมมือกับทางตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในการจัดการอบรมการใช้ Internet Trading อยู่ตลอดเวลา นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า และมีความสามารถในการใช้ Internet ที่ต่ำกว่าจึงมีแนวโน้มจะเข้าใจการใช้งานเบื้องต้นที่จำเป็นได้ดีขึ้น ทำให้การคาดหวังจึงมีลักษณะที่ไม่แตกต่างกันมากนัก แต่สำหรับปัจจัยที่สรุปได้ว่ามีความสัมพันธ์กับอายุนั้น จะสังเกตได้ว่า เป็นปัจจัยด้านที่เกี่ยวกับรูปแบบความสะดวกสบายจากทั้งหน้าเว็บเพจและโปรแกรมการซื้อขาย ซึ่งเป็นปัจจัยในการสนับสนุนประสิทธิภาพการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านอินเทอร์เน็ต อาจจะมีเหตุผลมาจากการที่นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันมีแนวโน้มของการใช้เวลาในการซื้อขายที่จำกัดแตกต่างกันไปด้วย อาจจะมาจากภาระหน้าที่การงาน ทำให้จำเป็นต้องความสะดวกสบายและถูกต้องจากโปรแกรมต่างๆ เพื่อให้นักลงทุนสามารถซื้อขายหลักทรัพย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพในเวลาจำกัด

ค. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับปัจจัยที่เลือกใช้ Internet Trading

ตารางที่ 5.9

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้และปัจจัยที่เลือกใช้ Internet Trading

ปัจจัยที่เลือกใช้ Internet Trading	ค่าเฉลี่ย	P-value
1. ความสามารถซื้อขายได้ด้วยตนเอง	3.93	0.71237
2. ความรวดเร็วและถูกต้องของโปรแกรม	3.74	0.23701
3. ความสามารถซื้อขายได้ทุกที่ทุกเวลา	3.68	0.70022
4. ประสิทธิภาพของเครือข่ายสื่อสาร	3.53	0.14711
5. อัตราค่านายหน้าซื้อขาย	3.48	0.47892
6. ความรวดเร็วในการเข้าเว็บเพจ	3.46	0.02892
7. รูปแบบเว็บเพจง่ายต่อการใช้งาน	3.4	0.28717
8. ชื่อเสียงของบริษัทหลักทรัพย์	3.25	0.05082
9. ความสะดวกในการเปิดบัญชี	3.25	0.01165
10. ขั้นตอนและระยะเวลาการทำธุรกรรม	3.19	0.04760
11. ความรวดเร็วและถูกต้องของบทวิเคราะห์	3.07	0.01080
12. ความรวดเร็วของบริการฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์	2.99	0.11253
13. อัตราดอกเบี้ยสำหรับเงินสดในพอร์ต	2.72	0.45111
14. การจัดสรรหุ้นใหม่ให้กับลูกค้า	2.45	0.16529
15. การจัดอบรมสัมมนาให้ลูกค้า	2.21	0.03383
16. สถานที่ตั้งของบริษัทหลักทรัพย์	2.15	0.01161
17. การส่งเสริมการขายของบริษัทหลักทรัพย์	1.95	0.00001

* ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับรายได้

กล่าวโดยสรุป

จากการทดสอบทางสถิติไคร้สแควร์ ระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเลือกใช้ Internet Trading กับปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านรายได้ได้นั้น พบว่าปัจจัยที่มีค่า P-value ที่น้อยกว่า α ซึ่งหมายถึงปัจจัยเหล่านั้นมีความสัมพันธ์กับรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีด้วยกันทั้งสิ้น 7 ปัจจัยด้วยกัน ได้แก่ ความรวดเร็วในการเข้าเว็บเพจ ความสะดวกในการเปิดบัญชี ขั้นตอนการทำธุรกรรมกับบริษัทหลักทรัพย์ ความถูกต้องของบทวิเคราะห์ การจัดอบรมสัมมนาให้กับนักลงทุน สถานที่ตั้งของบริษัทหลักทรัพย์ และการส่งเสริมการขายของบริษัทหลักทรัพย์

กล่าวได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุนในเรื่องของรายได้ได้นั้น มีลักษณะที่สัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้ Internet Trading อยู่ในหลายปัจจัยด้วยกัน อาจจะสรุปได้ว่า ระดับรายได้ได้นั้น จะมีผลต่อความคาดหวังในการเลือกใช้ Internet Trading ที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งเหตุผลสำคัญอาจจะมาจากที่ว่า เมื่อนักลงทุนมีระดับรายได้สูงจะมีแนวโน้มใช้เงินลงทุนในตลาดหลักทรัพย์สูงเช่นกัน ทำให้เกิดการคาดหวังในหลายๆ ด้านสูงตามไปด้วย สำหรับปัจจัยทั้ง 7 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับรายได้ได้นั้น สังเกตได้ว่า มีถึง 6 ปัจจัยด้วยกันที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการบริการจากบริษัทหลักทรัพย์ซึ่งไม่ได้มีผลกับผลตอบแทนการลงทุนโดยตรง แสดงให้เห็นว่านักลงทุนที่มีระดับรายได้ที่แตกต่างกัน จะให้ความสำคัญกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริการจากบริษัทหลักทรัพย์ที่แตกต่างกันไป อาจเกิดจากเมื่อนักลงทุนที่มีรายได้สูงและมีเงินลงทุนอยู่ในตลาดมากจะมีแนวโน้มให้ความสำคัญกับบริการต่างๆ และการสนับสนุนการลงทุนจากบริษัทหลักทรัพย์มากยิ่งขึ้น อันเนื่องมาจากเพื่อต้องการความปลอดภัยจากเงินลงทุนที่สูงนั่นเอง